

„A kultúra a történelem szerves része”

Folytatja munkáját az európai kulturális fórum

A részt vevő országok nyitó felszólalásaival folytatta munkáját az európai kulturális fórum csütörtökön, a Budapesti Kongresszusi Központban. Ut küldöttség ismertette álláspontját a kulturális együttműködés kérdéseiben: Belgium, Olaszország, Málta, a Szovjetunió, valamint az UNESCO képviselője.

A fórum második napirendi pontja keretében a keddtől csütörtökig tartott nyílt plenáris üléseken 33 európai ország, valamint az Egyesült Államok és Kanada delegátusának beszéde hangzott el.

Robert Vaes nagykövet, a belga küldöttség vezetője arra hívta fel a figyelmet, hogy a budapesti tanácskozás a helsinki folyamat új vonásaként további területet — a kultúrát — kapcsol be a földszomszomsági közötti tíz éve elkezdődött párbeszéd folyamatába. Emlékeztetett arra is, hogy országai bár területét tekintve kicsi, maga is gyűjtőhelye és találkozási pontja az európai kultúrának, sokszor adott otthont hazájukból távozni kényszerült nagy művészeknek és tudósoknak, amellyel kultúrája is több nemzetiségű.

Giulio Tamagnini nagykövet, Olaszország képviselője csatlakozott ahhoz a véleményhez, amelyet a tanácskozás első napján Luxemburg képviselője fejtett ki a nyugat-európai közösség nevében. Reményét fejezte ki, hogy az emberi jogokról tartott ottawai tanácskozás — mint fogalmozott — csalódást keltő eredményei után a budapesti kulturális fórum előbbre vizi a helsinki folyamatot. Olaszország ezzel a céllal jött a tanácskozásra.

Charles Vella, a máltai küldöttség helyettes vezetője felszólalásában emlékeztetett arra, hogy Európában 1985-ben a zene évét is ünneplik, s mivel a magyar zene nagymértékben hozzájárult a művészi fejlődéséhez, ez is indokolja a fórum budapesti helyszínét. A továbbiakban kijelentette, hogy véleménye szerint a plenáris ülésen elhangzott különböző nézetek közös nevezőre hozhatók a kultúra egyetemessége jegyében.

Pjotr Gyemicsev, a Szovjetunió kulturális minisztere hangsúlyozta: napjainkban, amikor a népek közötti egyenjogúság és békes együttműködés égető politikai szükségesség, a kultúra művelőinek kötelessége, hogy a béke, az élet megvédése érdekében emeljenek fel szavukat.

A miniszter említette, hogy a szovjet küldöttség figyelmesen hallgatta a felszólalásokat, és nem mindenben ért egyet az elhangzottakkal. A lényeg azonban: a vélemények különbözősége ellenére abban egyetértés van, hogy a mai helyzetben kizárólag a népek közös erőfeszítésével lehet elhárítani a világot fenyegető veszélyeket.

Sok szó esett a felszólalásokban az alkotás szabadságáról — folytatta Gyemicsev. — Mi teljes mértékben a valódi szabadság mellett vagyunk, amelyhez biztosítottak a megfelelő anyagi feltételek és az erkölcsi normák. A kulturális minisztereknek az UNESCO igazságszolgálatát tanácskozással joggal hívták fel a figyelmet rá, hogy a hazug

európai kulturális fórumon folyó vita jószándékú és konstruktív szellemű, s résztvevői mindent megtesznek a művészi alkotó folyamat ösztönzését szolgáló közös irányvonal kidolgozása érdekében.

Anders Arfwedson, az UNESCO főigazgató-helyettese a budapesti kulturális fórum résztvevői előtt mondott beszédében hangoztatta: Budapest különösen alkalmas olyan fórumok megrendezésére, amelyek az európai országok kormányainak képviselőit és a kultúra neves művelőit tömörítik. Magyarország a különböző történelmi és kulturális örökségek útkeresztződése mentén fekszik, s ezen a talajon olyan kultúra sarjadt, amely a zenében, az irodalomban és más művészeti ágakban örökbecsű alkotásokkal gazdagította Európát és az egész világot.

Kijelentette, hogy a Szovjetunió rendkívül fontosnak tartja, hogy az európai kulturális fórum megvitassa a kulturális együttműködés kérdéseit. Ebben a folyamatban érvényesül a nemzeti kultúrák egymást gazdagító hatása, s ez az együttműködés célja.

A Szovjetunió tevékenyen részt vesz azoknak az ajánlásoknak kidolgozásában, amelyek célja, hogy a kultúra művelői egyre jobban átérzik a béke és haladás ügyéért viselt felelősségüket, azt, hogy nagymértékben hozzájárulhatnak a népek közötti jobb megértéshez.

A Szovjetunió továbbra is kész mindent megtenni, hogy a kultúra és a művészet szerepe növekedjen a mai ember nemcsak társadalmi és erkölcsi eszméinek kialakításában. E fórum résztvevői sokat tehetnek azért, hogy a tömegtájékoztatásban még inkább népszerűsítsék azokat az alkotásokat, amelyek a béke és humanizmus eszméit terjesztik.

Hasznos lenne olyan ajánlásokat kidolgozni, amelyek elősegítik a demokratikus nemzeti kulturális hagyományok megőrzését s azt, hogy a tudomány legújabb eredményeit is felhasználják a kulturális haladás érdekében. Erdemes lenne közösen tanulmányozni azt is, hogy a kultúra és a művészet napjainkban egyre nagyobb mértékben hat az emberek életére, a személyiség alkotó készségeinek kialakítására.

Az európai humanista kultúra és minden szellemi érték válik olyan tartópillérré, amelyre támaszkodhatnak a kultúra művelői, függetlenül a világnézetiükben, alkotói felfogásukban meglévő különbségektől. Legyen közös alapjuk a világ népeinek együttműködéséért, a biztonságukért és felvirágzásukért folytatott harc — mondotta.

Végezetül Pjotr Gyemicsev kifejezte reményét, hogy az

európai kulturális fórumon folyó vita jószándékú és konstruktív szellemű, s résztvevői mindent megtesznek a művészi alkotó folyamat ösztönzését szolgáló közös irányvonal kidolgozása érdekében.

Anders Arfwedson, az UNESCO főigazgató-helyettese a budapesti kulturális fórum résztvevői előtt mondott beszédében hangoztatta: Budapest különösen alkalmas olyan fórumok megrendezésére, amelyek az európai országok kormányainak képviselőit és a kultúra neves művelőit tömörítik. Magyarország a különböző történelmi és kulturális örökségek útkeresztződése mentén fekszik, s ezen a talajon olyan kultúra sarjadt, amely a zenében, az irodalomban és más művészeti ágakban örökbecsű alkotásokkal gazdagította Európát és az egész világot.

Kijelentette, hogy a kultúra területén megnyilvánuló európai együttműködésnek olyan jellemzői vannak, amelyek az európai társadalmak fejlődésére is hatottak. E hosszú történelmi folyamat alapvonása a kialakult civilizáció azonossága; olyan civilizáció ez, amely önálló vagy egymással kapcsolatban álló kultúrák sokaságából jött létre. Európa ma politikailag nem egységes, de kulturális téren igen — mondotta.

Hangsúlyozta, hogy az UNESCO létrejötté óta mindig kezdeményezően lépett fel az európai országok közötti regionális együttműködés előmozdítása érdekében. Sikra szállt a technika humanizálásáért, és fontos feladatnak nevezte, hogy a tudományos-műszaki haladás legújabb eredményei ne az elszűrkülés, a monotonizálás irányába hassanak, hanem a kultúra kibontakozásáért segítsék elő.

Az UNESCO képviselője végezetül megállapította: a kultúra — ma sokkal inkább, mint bármikor — a történelem szerves része, az adott társadalmak fontos közhelye, s alkalmas eszköz a népek közötti termékeny együttműködés kiszélesítésére.

Csütörtökön, az európai kulturális fórum délelőtti plenáris ülését követően Köpeczi Béla művelődési miniszter, az európai kulturális fórum magyar nemzeti bizottságának elnöke a Gundel étteremben ebédelő, adott a tanácskozáson részt vevő delegációk vezetőinek tiszteletére.

A csütörtöki plenáris ülésen — amelyen Asgeir Tryggvason, az izlandi küldöttség vezetője elnökölt — a továbbiakban ügyrendi kérdést vitattak meg. A vitában a ciprusi, a görög, a török és a bolgár küldöttség képviselője fejtette ki álláspontját. Ezt követően az angol delegáció képviselője válságadasi jogával élve reagált a szovjet küldöttség vezetőjének felszólalására. A tanácskozás zárt üléssel folytatta munkáját. Pénteken a fórum zárt ülést tart. (MTI)

Losonczi Pál New Yorkba utazik

Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke október 19-én, szombaton New Yorkba utazik, ahol részt vesz az ENSZ-közygűlés 40. jubileumi ülészakán és az ENSZ fennállásának 40. évfordulójával kapcsolatos megemlékezéseken. Az Elnöki Tanács elnökének kíséretében lesz Horn Gyula külügyminisztériumi államtitkár. (MTI)

A SZOT főtítkára Görögországba utazott

Baranyai Tibor, a SZOT főtítkára csütörtökön Athénba utazott, ahol a Görög Egyesült Szakszervezeti Diktatóraellenes Mozgalom (ESAK) meghívására részt vesz a szervezet október 18-20-a között tartandó kongresszusán. (MTI)

Túl a félidőn

Kedvez az idő az őszi mezőgazdasági munkáknak

Jó ütemben folynak az időszerű mezőgazdasági munkák a megyében. Ahogy dr. Kovács Lajos, a megyei tanács mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályának helyettes vezetője elmondta, az őszi munkák felén túl vannak a mezőgazdasági üzemek. Ehhez nagy segítséget jelentett a szeptember-október száraz időjárása, amely tulajdonképpen az előre elkészített ütemtervek szerinti munkavégzést tette lehetővé.

— Az kétségtelen — mondta az osztályvezető-helyettes —, hogy az immár öt-hat hete tartó szárazság valójában kedvezett a munkavégzésnek, ugyanakkor viszont több szempontból negatív hatása is van. Egyfelől többletenergia-igényt jelent a jó talaj-előkészítésben, hiszen a száraz, kemény talajt több munkamenetben lehet csak jó minőségű magaggá tenni. Másfelől pedig a melege egyes részein, különösen a sekélyebb termőrétegű talajoknál a kukorica termésmennyiségére is kihatással volt; a kello nedvesség hiányában a szárban levő tápanyagok már nem tudtak a kukoricaszemekbe eljutni; ennek következménye pedig a kisebb termésátlag.

Am az is igaz, hogy a kukoricánál különösen előnyös, hogy alacsony nedvességtartalom mellett lehet betakarítani a termést, ami meg energiamegtakarítást jelent a szárítóknaál.

Az elmúlt napokban néhány milliméter csapadék hullott a megyében, ám ez a mennyiség gyakorlatilag nem változtatott a lényegén: továbbra is szárazság van. Ez

A megyei párt-végrehajtóbizottság kihelyezett ülése Nádudvaron

Csütörtökön délelőtt a és fejlesztésének feladánádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezetben tartotta soron következő ülését az MSZMP Hajdú-Bihar megyei Végrehajtó Bizottsága. A tanácskozáson Síkula György, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára elnökölt. Jelen volt és felszólalt Szabó István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának elnöke, s résztvettek az ülésen: Rubik László és Bana Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársai is.

A megyei párt-végrehajtóbizottság Varga Lajosnak, a megyei pártbizottság osztályvezetőjének előterjesztésében jelentést tárgyalt meg a megye mezőgazdaságának helyzetéről.

és fejlesztésének feladairól. Második napirendi pontként a végrehajtó bizottság dr. Juhász Istvánnak, a megyei tanács elnök-helyettesének előterjesztésében megtárgyalta a VI. ötéves terv meliorációs feladatai végrehajtásának tapasztalatait és a VII. ötéves terv meliorációs szükségleteit, lehetőségeit. Harmadik napirendi pontként a végrehajtó bizottság különféleket tárgyalt, majd üzeme látogatás keretében megtekintette a nádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezet meliorált területeit, az e területeken folyó kukoricabetakarítási munkálatokat. A gazdaságban folyó meliorációs munkákról Mészáros Sándor termelési elnök-helyettes segítségével tájékoztották a végrehajtó bizottság tagjai.

Társadalmi aktívákat tüntettek ki a Debrecen városi pártbizottságon

Debrecen felszabadulása 41. évfordulója alkalmából csütörtökön, október 17-én délután ünnepi aktívaülést rendeztek a Debrecen városi pártbizottságon.

A megjelenteket, a városi pártbizottság munkáját segítő területi pártvezetők képviselőit, társadalmi aktívákat Olajos Ernő, az MSZMP Debrecen városi Bizottságának titkára köszöntötte, majd Varga László, a Debrecen városi pártbizottság osztályvezetője idézte fel a negyvenegy évvel ezelőtti eseményeket.

Ezt követően dr. Postás Sándor, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának a tagja, a Debrecen városi pártbizottság első titkára átadta a Debrecen városi pártbizottság által alapított Kiváló Pártmunkáért kitüntető plaketteket Bukvai Lajosnak, a 3-as számú lakóterületi pártvezetőség tagjának, Fehér Bélának, a Kőlcsey Ferenc lakóterületi pártalapszervezet titkárának, Földi Jánosnak, az 5-ös számú lakóterületi pártvezetőség tagjának, Gál Józsefnek, a nyulasi lakóterületi alapszervezet titkárának, Kompár Lajosnak, a 2-es számú lakóterületi pártvezetőség tagjának, Varga Bélának, a Széchenyi úti lakóterületi alapszervezet titkárának. Ezután jutalmakat adott át.

Az ünnepségen jelen volt dr. Bényei Miklós, a Debrecen városi pártbizottság titkára és Tikász Elek, a Debrecen városi Tanács elnökhelyettese.

Az aktívaülés baráti beszélgetéssel zárult.

Gépek a cukorrépa-földön

„Mindig szerettem Hajdú-Bihar megyébe jönni”

BESZÉLGETÉS DR. SZIRMAI JENŐVEL

A torlódó közlekedési események miatt talán a szokottnál is szűkszavúbban számolhattunk be szombati számunkban a komádi új OTP-fiók és a vele egy épületben felépített tíz takarékpénztári lakás átadásáról. Az esemény természetesen a felszabadulása évfordulóját ünneplő bihari nagyközség lakóinak jelentett a legtöbbet, ám bizonyára annak az életben is nevezetes napnak számít ez a derűs októberi délelőtt, aki az új létesítményt átadta a település közönségének.

Dr. Szirmai Jenőről van szó, akinek a neve után szinte megszokottan rója az újságíró ceruzája a sok-sok éven át megszokott hivatalos rangját is: az Országos Takarékpénztár vezérigazgatója. Am ezáltal változtatni kellett a közismert tituluson, dr. Szirmai Jenő nemrégiben nyugállományba vonult. Az ismert, s túlzás nélkül állítható: a közfoglalkozás homlokterében zajló életműve fordulóponthoz érkezett. Jelképes, ugyanakkor nagyon konkrét oka is volt azonban annak, hogy a hivatalától búcsúzó vezérigazgatót ismét megyénkben köszönhetjük.

Először szóljunk az utóbbiról. Annál is inkább, hisz az új létesítmény közönséges beszédében Bella Zoltán, az OTP megyei igazgatója utalt rá. Nos, a tetszetős új komádi fiók átadása kapcsán mindenképpen megemlíthetjük, hogy létrehozásához igen nagy segítséget adott a most nyugalomba vonuló vezérigazgató. Annak idején személyesen tájékoztott a munkakörülményekről, az ügyfélfogadás helyi lehetőségeiről és ő is támogatta azokat, akik úgy érezték, Komádi mindenképpen megérdemelt egy új létesítményt. Természetesen azonban a régi, kézenlélően, a könnyű szívvel felelhető körülmények önmagukban nem lettek volna elegendők, hisz a belső fejlesztésekre a milliárdokat kezelő OTP-nél sem jut elegendő pénz. Am a komádi „takarékpénztárosok” a rossz körülmények között igen jó gazdálkodási eredményeket mutattak fel, érthető, mi több, üdvözölendő, hogy a szűkös fejlesztési forrásokból azok részesültek, akik többet tettek érte.

Azt már dr. Szirmai Jenő hangsúlyozta avató beszédében, hogy az OTP vezetőinek jóakarata, s a fiók jó munkája kevés lett volna, ha maga a község nem mozgósítja erőit. Az összefogás-

zem, hogy ezekben is sikerült a közös hangot megtalálnunk.

— Megyei látogatásai alkalmával sok helyre eljutott.

— Fontosnak tartottam minél szélesebb körben tájékozódni. Nem tagadom, jól éreztem magam olyan emberek között, akiket magam is cselekvő típusúnak neveznék. Akik nem várják a jó szerencsét, hanem elébe mennek. Minden cselekedetükben fontosnak érzik, hogy előbbre vigyék — a mégoly kis — közösség ügyét. S erre sok ilyen tenni akaró emberrel találkoztam. Emellett magam is nagyon sokat profitáltam a személyes találkozásokból. Hisz ilyenkor nincsenek áttételek, mindenki elmondja, hogyan látja saját lehetőségeit. Sokkal közvetlenebbül lehetett ilyen módon kitapintani a gondolat. Vagyis — tagadhatatlanul — én is olyan impulzusokat, gondolkodásra készítő tényezőket szembesültem, amelyeket csak ilyen formában lehet megszerezni.

— Avató beszédében elismeréssel szöjt a komádi OTP-fiók kollektívájáról. Vajon szélesebb körben is érvényes ez a pozitív véleménye?

— Mindenképpen. Látogatásaim alkalmával meggyőződhettem arról, hogy a megyei apparátus dolgozói — az óhatatlanul becsúszó hibákkal együtt — jó, alkotó lélekkel alakították ki. Olyan, amelyben az a legfontosabb, hogyan lehet az elképzeléseket végrehajtani. Mindezeket a különféle kimutatások is alátámasztják, ám magam legalább olyan fontosnak tartottam a fentieket. Vagyis cselekvő, alkotó közösségek létrejöttét, ahol a végrehajtás mellett nagy szerepet kapnak azok a javaslatok, elképzelések, amelyeket szélesebb körben is lehet alkalmazni.

— Szerettem Hajdú-Biharba jönni, mert röviden fogalmazva — érdemes volt. Az itteni vezetőkkel gyakran folytattunk olyan megbeszéléseket, amelyek — szeretném remélni — mindkét fél számára hasznosak voltak. Hisz ezek nyomán lehetett megkeresni azokat a lehetőségeket, amelyekhez érdemes volt a takarékpénztár pénzt felhasználni, mert valóban hasznos, közérdeket szolgáló vagy éppen jól jövedelmező befektetésnek bírányultak. Utóbbi kapcsán, hadd említssem csak a legutóbbi példát, a hajdúszoboszlói Délibáb Szálló bővítését, amelyben ilyen lehetőséget láttunk. Fontosságát és hatókörét tekintve természetesen mindekelelt a megyében felépült több ezer OTP-lakás kellene említenünk. Vagy éppen az OTP részvételét a községekben folyó jelekalkulációs munkálataiban. Ezek mind olyan témák, amelyek mindig konkrét egyeztetést, az elvárások és a lehetőségek összehangolását kívánták meg. Úgy ér-

Beszélgésünk kapcsán természetesen szó esett arról is, hogy az OTP valódi nagyüzem. Amelynél napon-több százra emelkedett a regisztráltak száma. Mindezek mellett tagadhatatlanul jóleső érzéssel hallgattuk a nyugdíjba vonuló dr. Szirmai Jenő szavait, amelyekkel a bőséges megyei tapasztalatait összegezte.

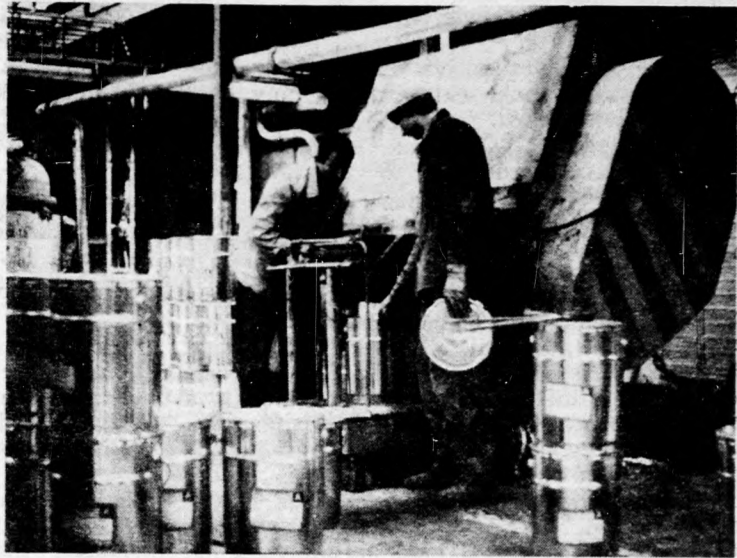
Hiteles forrásnak tekintetjük, hisz tizenhét évig állt az Országos Takarékpénztár élén.

T. Szűcs József

KEMIKÁL-STRATÉGIA

Alkalmazkodnak a környezethez

Mielőtt a vegyipar nyíradonyi reprezentánsának, a KEMIKÁL üzemének jelenlegi helyzetéről váltanánk szót Polgári Istvánnal, az üzem vezetőjével; vendéglátóm előbb a vállalat meglehetősen bonyolult szervezeti felépítését vázolja fel. Öt gyár tartozik a céghez, kettő Budapesten, egy Újkígyóson, egy Baracson és egy Hajdú-Biharban. Ez a legutolsó két egységből áll: a gyár központja és az egyik termelőüzeme Debrecenben talált magának helyet, a másik részleg pedig Nyíradonyba települt.

Az anyagok „kiszérése” nem mondható éppen korszerűnek — de a csomagolás gépesítésére nincs elég pénz

— Valamikor egy-egy KEMIKÁL-terméket több gyár is készített, de az idők folyamán specializálódtak az egyes üzemek. Nyíradonynak jutott az epoxigyanta és az ebből készült termékek előállítására, a különféle ragasztók készítésére, s újabban itt működik a két és fél meggyet — Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár mellett Borsod-Debreceni részét — ellátó bitumenemulzió üzem is.

— Az építőipar évek óta megrendelésiánnal küszködik. Érződik-e ennek a hatása a KEMIKÁL-ban, egy olyan vállalatnál, amely kiszolgálója az építőiparnak.

— Nem mondom, hogy nem éreztük meg a piac viszonyosságait, de szerencsére idejében tudtuk alkalmaz-

— Erre nincsenek pontos adataink, hiszen a termékeinket több „csatornán” át értékesítjük, nem tudhatjuk pontosan, hogy például a budapesti mintaboltban vásárolt csemperagasztót, adalékanyagot éppen ki használja fel. Az mindenesetre biztos, hogy a nyolcvanas évek elejéhez képest jelentős mértékben nőtt az úgynevezett „kiskiszérése” aránya. Nyolcvanegyben legfeljebb tíz százalék volt, most a termelésnek körülbelül az ötven százalékát.

A termékeknek körülbelül a felét úgynevezett kiskiszéréseben hozzák forgalomba

— Azt hiszem, hogy pusztán a csomagolási forma megváltoztatása nem elegendő a nyereség növeléséhez, a gazdaságosság javításához...

— Valóban nem, s természetesen számunkra sem ez jelentette az elsődleges feladatot. Miután a KEMIKÁL eredetileg egy kutatólaboratóriumból, egy kísérleti üzemből vált termelőüzemmé, a hagyományok köteleznél az állandó fejlesztésre. Megvettünk egy, a Műszaki Kutatóintézet által kifejlesztett technológiát, amelynek eredményeként az epoxigyanta gyártásához húsz százalékkal kevesebb import anyagot kell felhasználnunk, s energiából is kevesebb kell öt-tíz szá-

zálékkal. Ráadásul a kapacitást is tudtuk növelni. Mondok más példát is: a nehéz kerámialapok felhasználói korábban nyugatnémet ragasztót használtak, amit mi saját termékkel tudtunk pótolni. Ennek az importanyag-tartalma nem több húsz százaléknál. Igaz, amikor a gyártást kezdtük, még negyven százaléknál tartottunk.

— Az import anyagok sokszor emlegetett, s népszerűsége mostanában annyira fontos „kiváltása” nem veszélyezteti az eredeti minőséget?

— Ez meglehetősen bonyolult kérdés, amelyre nehéz megalapozott választ adni. Maradjunk a tényeknél. A termékeink megfelelőnek azoknak az előírásoknak, amelyek ma Magyarországon érvényesek. Az epoxigyantából, amely a termékeink egy részének az alapanyaga, évek óta exportálunk jelentős mennyiséget az NSZK-ba. Végül még valamit: az esetek többségében nem kiváltásról, hanem megtakarításról van szó; egy új, az anyag- és energiafelhasználás szempontjából takarékosabb eljárás bevezetéséről, meghonosításáról.

— Mekkora az import anyagok felhasználásának a mértéke?

— Ha súlyban számolunk, akkor nem több tíz százaléknál, ha értékben, akkor ennél jóval magasabb az arány.

— Nem okoz gondot a beszerzésük?

— Minden nehézség ellenére azt kell mondanom, hogy a számunkra különböző fontos anyagok beszerzésével nincs baj, sokkal inkább az ütemtelen szállításokkal. Előfordul, hogy hónapokig nem kapunk semmit, azután egyszerre érkezik egy negyedévi mennyiség. Ez rengeteg problémát jelent — elsősorban a munkaszervezés szempontjából. Arról nem beszélve, hogy ez olykor ez hiányt is okoz egy-egy termékből a piacon.

g. I.

További intézkedések szükségesek

Berettyóújfalú közlekedési helyzetéről

Berettyóújfaluban is érvényesült a legutóbbi években az egész országra jellemző helyzet, mely szerint a városban és annak környékén a közlekedésben a közúton történő személy- és teherszállítás növekedett erőteljesen. Ennek megfelelően a térségben a fő feladatot a helyzet-hez kapcsolódó fejlesztések, elsősorban az úthálózat javítása jelentette.

A most záruló tervidőszakban szembetűnően jelentkezett az a törekvés, hogy a központként is egyre nagyobb szerepet kapó város „saját”, illetve a jelentős átmenő forgalmát az új igények szerint szabályozza. Ebben jelentős előrelépések történtek, ugyanakkor a helyi szerek továbbra is szorgalmazzák, hogy az illetékes megyei irányítókkal és vállalatokkal együtt a jövőben is fordítsanak erre nagy gondot. Vagyis a Berettyóújfaluba irányuló, a határ, illetve a Debrecen felé tartó (s természetesen a fordított irányú) forgalom valóban városi szintű irányítást, szabályozást s egyebek mellett parkolási lehetőséget kíván.

A város térségében a személyszállítás, illetve a tömegközlekedés mintegy háromnegyede autóbusszon, 25 százaléka vonaton történik. Az arányok magyarázzák, hogy a legutóbbi időben elsősorban a buszforgalom javítására, az üzemek és a lakosság érdekeit egyaránt tükröző menetrendek összeállítására törekedtek — többkevesebb sikerrel. Mára 114-ről 175-re nőtt a helyközi járatok száma, bizonyos fokig sikerült az autóbussz járműparkot is megújítani. Gondot jelentett, hogy néhány járatot, gazdasági megfontolások alapján meg kellett szüntetni.

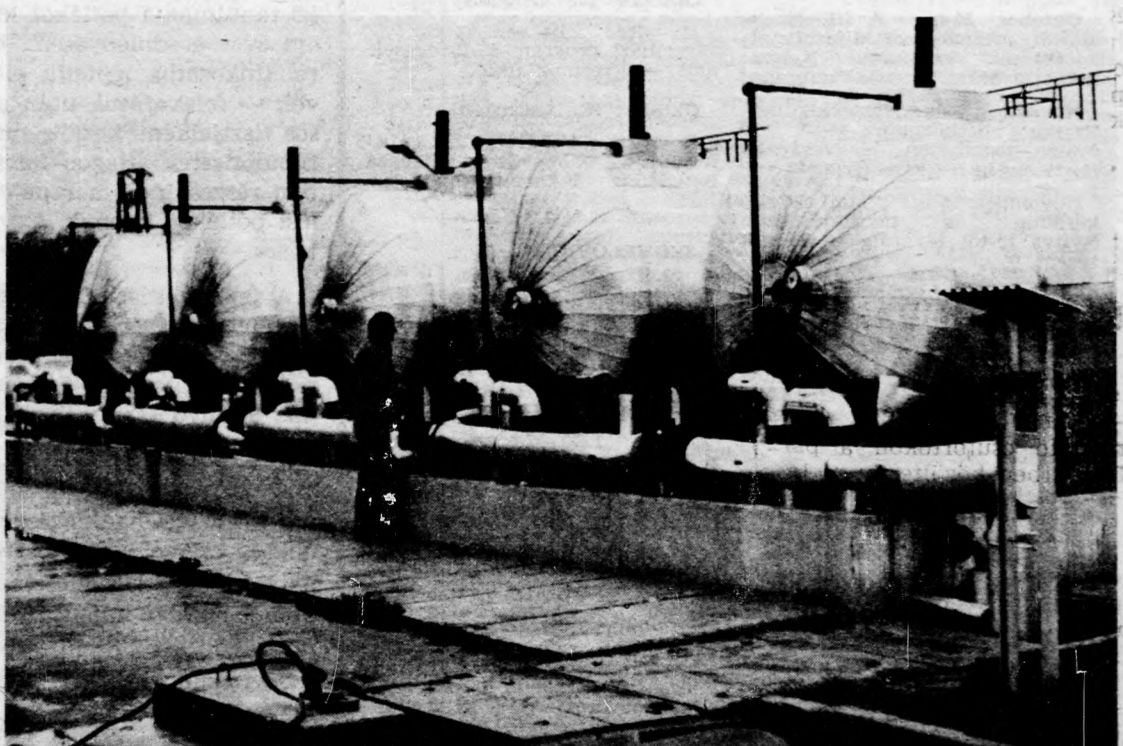
A városban jelenleg egy helyi járat működik, amely néz ki, nem is nagyon lesz újabb beindításra lehetőség, így a helyi közlekedési igények egy része továbbra is kielégítetlen marad. Összességében végül is javulást mutat a helyi tömegközlekedés színvonala, amelynek egyik jelzője a Budapesttel összeköttetést teremtő közvetlen vonatpár.

Az áruszállításban hasonlóak az arányok, ebben az

ágazatban szintén a közúti forgalom képviselői döntő részt. Gondot okoz a Berettyó-híd súlykorlátozása, amely miatt a teherforgalom jelentős része a belterületre terelődött át. Augusztustól csökkentek a gondok, mert a minisztérium feloldotta a súlykorlátozást, ugyanakkor váltakozó irányú forgalmat vezetett be. A városközpontban lényegileg telítődött a forgalom.

A közlekedési helyzetekben egyre jelentősebbé válik a személygépkocsi-forgalom. Jelenleg több mint tizenkét ezer magán- és vállalati kocsi számára kell parkolási, várakozási lehetőséget biztosítani. Általánosságban jellemző, hogy a javítóbázis, illetve a közutak átépítése a nagy költségek miatt csak jelentős lemaradással tudja követni a megnövekedett forgalmat.

A csekély fejlesztési lehetőségek miatt a jövőben is az a cél vezérli a közlekedési helyi intézkedéseket, hogy a meglévő lehetőségekkel észszerűen gazdálkodjanak, és jelentős forgalomszervezési intézkedéseket szorgalmazzanak.

A bitumenemulzió üzem tartályai nagyrészt kihasználatlanok. Amikor a beruházás elkezdődött, a tanácsok terveiben sokkal több út építése szerepelt annál, amennyi most, a szűkös esztendőik időszakában valójában épül. Így azután a korszerű francia technika-technológia kapacitásának kétharmada kihasználatlan

